

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at hvis fru Kirsten Jacobsen synes, at forespørgselen skulle handle om alle hoftepatienter med og uden cement – Boneloc, Aalborg eller andre steder – synes jeg, fru Kirsten Jacobsen skulle have præciseret det i sin forespørgsel.

Fru Kirsten Jacobsen beder om at få en redegørelse for gældende tilstand og tilsynstilstand, og det eneste, der har optaget Sundhedsudvalget, og som har udløst det her, er Boneloc-sagen. Sådan opfatter vi det. Det skal ikke forhindre, at andre mener, at andre ting også skal undersøges, men så vidt jeg forstår, er de andre sager vurderet retligt og lægeligt og er blevet afgjort. Og hvis man vil anke dem, er der jo muligheder for det.

Fru Kirsten Jacobsen siger også, at skadevolderen er os, og at vi skal sørge for regler og arbejdsredskaber, så skader kan undgås. Det er jeg helt enig i. Socialdemokratiet har også taget adskillige initiativer, og jeg beskrev i min ordførtale, at vi i hvert fald i to tilfælde ikke havde fået en hjælpende hånd fra Fremskridtspartiet.

Hr. Bruno Jerup spørger, om det får konsekvenser, når Lars Nordskov Nielsen er færdig. Når vi siger, at vi afventer den undersøgelse, mener vi det naturligvis. Før den er færdig, kan der ikke placeres et ansvar og tages spørgsmål op om erstatning, og derfor venter vi på, at Lars Nordskov Nielsen bliver færdig. Men jeg vil gerne sige, at det ændrer ikke vores opfattelse af datoen den 1. juli 1992 med hensyn til patientforsikring. Det ville jo berøre alle andre patienter, der har haft en dårlig oplevelse før denne dato, og som de kan henføre analogt til nogle tilfælde efter datoen. Patientforsikring handler ikke kun om hofter.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu er det jo sådan, at samtlige Folketingets medlemmer har ret til at stille forespørgsler, ikke kun Sundhedsudvalgets medlemmer, og derfor er det en god idé at læse, hvad det er, forespørgeren rent faktisk spørger om. Det er derfor, den bliver omdelt. Det, der er blevet spurgt om, er, om fejlopererede hoftepatienter kan få en samlet lægelig og retlig vurdering, og fejlopererede hoftepatienter er efter Fremskridtspartiets mening også de ucementerede hoftepatienter fra Nordjylland.

Fru Hanne Andersen siger, at de er undersøgt, og at det er gjort færdigt. Altså, ud af 334 patienter, hvoraf mange er opereret om flere gange, og hvoraf nogle har et ben, der er meget længere end det andet, er der kun 5, som har fået deres sag for Patientklagenævnet, fordi man har skullet påvise en lægelig fejl.

Lægen har skåret det rigtige sted, han har puttet noget derind, og han har syet det rigtigt sammen igen, men folk kan altså ikke gå med det. Og hvis man ser det samlet, kan det ikke være sådan, at der er 334, som har de her gener. Så må det samlet set være en lægelig fejl, og dér er Sundhedsstyrelsens rolle heller aldrig undersøgt.

Tove Fergo (V):

Der er vel næppe nogen situation, hvor mennesker er mere hjælpeløse, end når de lider af en livstruende eller smertefuld sygdom. I den situation er man fuldstændig overladt til de læger og det sundhedspersonale, der er uddannet til at behandle den pågældende lidelse.

Det er utrolig vigtigt, at der handles ansvarligt, så befolkningens tillid til sundhedspersonalet kan opretholdes. Når vi tænker på, hvor mange tusinder af operationer og behandlinger, der hvert eneste år udføres i dette land, er det egentlig bemærkelsesværdigt, så relativt få patientklager der trods alt er. Det tyder på, at det sundhedsfaglige arbejde udføres med omhu sådan i det store og hele.

Så meget mere grund er der til seriøst at undersøge, hvad årsagen kan være til, at en meget stor gruppe af hofteopererede patienter, der er behandlet med en ny type hoftecement, klager over smerter og for tidligt løsnede hofteproteser og dermed har behov for at blive genopereret.

Da det forlød, at de dårlige hofteoperationer skyldtes den nye cementtype Boneloc, hvis egenskaber ikke var gennemprøvet ved videnskabelige forsøg, vakte det stor forbavselse hos almindelige mennesker, først og fremmest fordi ingen rigtigt kunne forstå, at det er tilladt at indoperere uafprøvede materialer i mennesker.

Inden ny medicin og andre nye behandlingsteknikker tages i brug, skal de afprøves ved forsøg på mennesker, forsøg, der skal godkendes af de videnskabsetiske komiteer, og patienterne skal informeres både mundtligt og skriftligt samt give deres skriftlige samtykke til at medvirke til forsøg.